

zašto'? I upravo kad si počeo razmišljati o onome 'zašto', počeo si da sumnjaš u svoju normalnost. Pročitao si knjigu, Goldštajnovu knjigu; ili bar neke delove. Da li si odatle saznao išta što već nisi znao?"

"Vi ste je pročitali?" upita Winston.

"Ja sam je napisao. To jest, učestvovao u pisanju. Kao što znaš, nijedna knjiga se ne proizvodi samostlano."

"Je li istina ono što u njoj piše?"

"Što se opisa tiče, jeste. Međutim program akcije koji ona iznosi sušta je besmislica. Potajno nagomilavanje znanja - postepeno širenje prosvete - konačno proleterska revolucija - zbacivanje Partije s vlasti. Ti si i sam predvideo da će to pisati u njoj. Sve je to besmislica. Proleter se neće nikad pobuniti, ni za hiljadu godina, ni za milion. Ne mogu. Ne moram ti reći zašto: ti to znaš i sam. Ako si ikad gajio snove o ustanku, moraš ih napustiti. Partija se ni na koji način ne može zbaciti s vlasti. Vladavina Partije je večna. To treba da ti bude polazna tačka u daljem razmišljanju."

On se približi krevetu. Večna! ponovi on. "A sad da se vratimo na pitanje 'kako' i 'zašto'. Tebi je prilično jasno kako se Partija održava na vlasti. Sad mi reci zašto se mi držimo vlasti. Šta nas na to pokreće? Zašto želimo moć? Hajde, govori", dodade on kad mu Winston nije odgovorio.

Vinston ipak ne progovori još trenutak-dva. Beše ga savladalo osećanje zamorenosti. Sa O'Brajenovog lica ponovo je zračila jedva приметna ludačka zanesenost. Znao je u napred šta će O'Brajen reći. Da Partija ne želi vlast radi sebe same nego za dobro većine. Da ona želi vlast zato što su ljudi iz mase slabiji i kukavice koji ne mogu izdržati slobodu niti se suočiti s istinom, te da im zato moraju rukovoditi i sistematski ih obmanjivati drugi, jači od njih. Da čovečanstvo mora birati između slobode i sreće, i da je, za ogromnu većinu, sreća bolja. Da je Partija večiti zaštitnik slabih, sekta predana jedinstvenom idealu koji čini zlo da bi stvorila dobro, koja žrtvuje svoju sreću za sreću drugih. Strašno je to, pomisli Winston, strašno je to što će O'Brajen verovati u sve ovo kad bude izrekao ove reči. Vidi mu se po licu. O'Brajen zna sve. Zna hiljadu puta bolje no Winston u kakvom poniženju živi ogromna masa ljudi i kojim ih lažima i varvarskim delima Partija održava u takvom stanju. On je shvatio sve, odmerio sve, i zaključio da ništa od toga nije važno; krajnji cilj opravdava sve. Šta se može, pomisli Winston, protiv ludaka koji je inteligentniji nego ti, koji pravično sasluša tvoje argumente a zatim jednostavno nastavlja sa svojim ludilom?

"Vi rukovodite nama za naše dobro", slabim glasom reče on. "Vi verujete da ljudi nisu sposobni da upravljaju sami sobom i stoga..."

On se trže i skoro kriknu. Kroz telo mu beše prošao udar bola. O'Brajen beše povukao polužicu do trideset pet.

"Gluposti, Vinstone, gluposti!" uzviknu on. "Morao bi biti pametniji."

On vrati polužicu na mesto i nastavi:

"Ja ću ti reći odgovor na moje pitanje. Evo u čemu je stvar. Partija želi moć jedino i isključivo radi same moći. Nas ne zanima dobrobit drugih; zanima nas samo moć. Ni bogatstvo, ni raskoš, ni dug život, ni sreća; samo moć, čista moć. Šta znači čista moć, shvatićeš odmah. Mi se razlikujemo od svih oligarhijskih grupa iz prošlosti utoliko što znamo šta radimo. Svi ostali, čak i oni koji su nam bili slični, bili su kukavice i licemer. Nemački nacisti i staljinisti su nam po svojim metodima bili vrlo blizu, ali nikad nisu imali hrabrosti da priznaju svoje motive. Oni su tvrdili, možda čak i verujući u to, da su se dočepali vlasti ne želeći, i na ograničeno vreme; da odmah iza ugla leži raj u kome će svi ljudi biti slobodni i jednaki. Mi nismo takvi. Mi znamo da niko ne grabi vlast s namerom da je se odrekne. Moć nije sredstvo, moć je cilj."